

Quan vaig oferir-me com a voluntària per la llengua va ser des de les ganes d'ajudar a altres persones a conèixer la meva llengua materna i afavorir el seu coneixement i aconseguir una comunicació fluida entre persones que visquin a Girona, on visc jo.

Quan pensava en possibles parelles no em vaig plantejar la situació que em vaig trobar... em va sorprendre molt gratament veure que la meva aprenenta no aprenia el català per necessitat, sinó que ho feia per al propi coneixement i enriquiment personal. Em va fascinar!

La meva parella és gallega i, igual que ella valora, estima i parla el gallec, volia marxar de Catalunya (ja que està aquí de forma temporal) coneixent la nostra llengua, emportant-se aquest enriquiment i aprofitar el temps d'estada aquí per aprendre català.

És un veritable plaer respondre les seves preguntes sobre llengua i cultura, costums i tradicions. És una persona amb moltes inquietuds i mai he hagut de preparar-me cap tema... sorgeix tot d'una forma molt natural. Parlem molt i se'ns fa curta l'hora (de fet, l'estirem tot sovint!) Fem moltes activitats d'oci plegades, ja que coincidim molt en els gustos. Anem d'excursió o al cinema, alguna xerrada o exposicions. Hem congeniat tant que puc assegurar que som molt més que parella lingüística... **Vaig apuntar-me al VxL per poder ajudar a algú i m'emporto una relació d'amistat fantàstica!**

Em sento molt afortunada d'haver-la conegut!

EVA ZURANO. VOLUNTÀRIA

Admiro moltíssim les meves aprenentes. N'he tingut de molt diferents, des d'una que és escriptora i sap molt de llengües i gramàtica i m'ha ensenyat més ella a mi que jo a ella, fins a una altra que ho vam haver de deixar perquè no passàvem de la salutació. M'agradaria molt retrobar-la un dia i poder iniciar de nou les converses.

Gent de món, amb vides molt diferents i interessants; amb motivacions molt diferents: unes pel simple fet d'aprendre una llengua, d'altres per trobar feina o per poder-la millorar. Per curiositat, per respecte, per retrobar els orígens, per divertir-se, per conèixer gent... És meravellós!

Estic molt agraïda a totes les persones que han volgut parlar amb mi i que m'han explicat les seves històries. Gràcies per la confiança i moltes gràcies per demostrar-me una vegada i una altra que **el català és una llengua molt maca, viva, que interessa a molta gent i que val la pena conservar.** Gràcies per fer-me sentir orgullosa de parlar català!

ASSUMPTA AMAT. VOLUNTÀRIA VIRTUAL

Fa poc temps que faig de voluntària. Sempre ho havia volgut fer però no trobava mai el moment de començar. Fins ara només he tingut una aprenenta. Quan me la van assignar em va sorprendre que fos una persona espanyola que feia molts anys que vivia a Catalunya. M'imaginava que els aprenents eren persones estrangeres que no tenien gaire noció del català i tampoc del castellà, que coneixien l'existència de la nostra llengua i tenien interès o necessitat d'aprendre-la.

Quan vaig fer la primera trobada em va dir que entenia perfectament l'idioma, però que mai havia tingut la necessitat de parlar-lo ni aprendre'l perquè a Catalunya amb el castellà en feia prou. A la seva feina la van animar a aprendre-la. Va decidir apuntar-se al VxL perquè en tots el anys que portava aquí MAI havia tingut una conversa llarga en català amb ningú. En general, la gent se li dirigeix en castellà. Si ella contesta en català li diuen que no fa falta i li continuen parlant en castellà fins al punt que la fan sentir malament i acaba parlant en castellà. Ella insisteix que vol que li parlin en català, però tot i així no la gent d'aquí no ho fa. Fàcilment els catalanoparlants ens posem a parlar en castellà quan veiem que la persona que ens parla no és catalana, encara que portin anys aquí i ens entenguin perfectament.

Agreixo molt que una persona que no té cap necessitat i que més aviat li posem difícil vulgui fer l'esforç d'aprendre la nostra llengua. **I animo a tots els catalans a no canviar de llengua tant ràpidament**, si no ens entenen ja preguntaran, perquè canviant de llengua no fem cap favor ni al català ni a les persones que viuen a Catalunya.

MIA BOSCH. VOLUNTÀRIA

Només fa un parell d'anys que estic en contacte amb aquest voluntariat. Crec que és molt interessant tot el que s'està fent. Mirat des del meu punt de vista, és a dir de voluntari, m'és molt complaent. Intento ajudar a promoure la parla del meu país i procuro inculcar també la nostra cultura. La meua curta experiència mostra que els aprenents estan molt implicats i que accepten, de bon grat, totes les meves petites correccions. Crec que a ells els agrada saber la nostra història i la lluita que ens comporta sobreviure amb la nostra llengua.

Agraeixo molt sincerament l'interès que he trobat per part dels aprenents, així com també estic molt satisfet per la recompensa que comporta la comunicació amb ells. Amb el VxL hi aprenem tots!

QUIM CASTELLÓ. VOLUNTARI

Soc voluntària per la llengua des de fa vuit anys. Vaig començar perquè pensava que volia i podia ajudar persones que tenien interès a aprendre i a parlar la nostra llengua.

De seguida vaig adonar-me que no només ells aprenien, jo també. Tot parlant, **es produeix un intercanvi de maneres de pensar, de costums, de cultures, que resulta molt gratificant.** Setmana rere setmana es va veient l'evolució que van fent i l'interès que hi posen a voler-ho fer millor.

A mesura que va passant el temps, anem compartint vivències, moments d'alegria, també de tristesa o incertesa. Tot això fa que quan ens reunim, ja és més una trobada d'amics o amigues que d'una voluntària i una aprenenta, almenys en el meu cas. Estic molt contenta de ser voluntària i sento molt d'agraïment i un gran respecte cap a aquestes persones que volen parlar la meva llengua, moltes d'elles sense cap més necessitat que saber-la per poder-s'hi comunicar.

Moltes gràcies aprenents!

MERCÈ DUCH. VOLUNTÀRIA

La Carmen portava una bona estona parlant en català de forma prou fluïda. Anava embalada aquella tarda, parlava desimbolta i tranquil·la. Impecable!

Ja feia dos mesos que ens trobàvem fent cafès setmanals, cafès de conversa, converses de tot i de res. La Carmen i jo ens enteníem i estàvem còmodes l'un amb l'altra. Érem força còmplices.

—Com es diu, com es diu? —S'havia encallat i bufava i esbufegava desvalguda i mig ofesa amb ella mateixa. —No és fàcil, em deia, no m'és fàcil!

—“Hi vaig haver d'anar” —vols dir?

—Això, això volia dir. Em costa, massa sovint em penjo! Quina ràbia!

—No t'amoinis! Anem bé, li vaig dir.

—El que més em costa són els verbs complexos/compostos, ja que en la meua llengua no els fem servir. Sí, “hi vaig haver d'anar!”. Uffff! I els pronoms febles, molt macos i útils, però complicats d'entrada —va afegir!

—**A poc a poc, Carmen. De mica en mica. Ho fas molt bé i tens un accent preciós.**

Ella pensava que avançava poc. Jo pensava que avançava prou bé. Ella havia fet una aposta per estimar i integrar-se a la nostra ciutat, a la nostra cultura i a la nostra llengua. Jo havia fet l'aposta de fer-li costat.

— Però és que a part de tu ningú em parla en català a Girona!

— Què hi farem, és trist! És cert que això et complica la feina i et posa a prova la motivació —Li vaig deixar anar! — Però per això admiro i valoro tant el que fas i agraeixo la teva sensibilitat —Vaig dir-li. —

Conviure i entendre's. Integrar-se frec a frec allà on vas, és lògic, és maco! Gràcies, Carmen!

— Gràcies a tu! Joan!

— M'agrades...parella lingüística!

JAUME DE MONTSERRAT. VOLUNTARI

Impressions sobre el meu voluntariat per la llengua

Primer de tot enhorabona, gent del Voluntariat per la llengua, per aquests 20 anys de fructífera i necessària activitat!

De fet, jo fa poc temps que soc VxL, tot i que sempre m'ha semblat molt positiva i útil aquesta tasca. Per això em reca haver tardat tant a afegir-m'hi. Sincerament no representa cap esforç per a qui té el català com a llengua habitual i, en canvi, el profit que reporta, tant a la teva parella lingüística com a la valoració de la nostra llengua i a la seva supervivència, és molt important, encara que sigui a petita escala.

Vaig començar a col·laborar amb el VxL abans de la pandèmia i recordo que em va sorprendre i em va encantar l'interès i agraïment de la primera parella amb qui vaig interactuar. Quan vam haver de suspendre les trobades per "força major" ho vaig trobar a faltar!

Amb el retorn a la normalitat encara vaig tardar a recuperar l'activitat de VxL però, un cop hi he tornat, he constatat que entre els dos membres d'aquestes parelles, i parlo pel meu cas, **es crea un lligam de complicitat i d'amistat** que estic segura que durarà per molt de temps. Tan poc que costa fer aquest "esforç" i tan agraït que és!

Moltes gràcies i per molts anys, VxL!

CARME SOLÀ. VOLUNTÀRIA

Valenta i atrevida és la Lole. Pacient, accepta quan la corregeixo i ho agraeix. Llegeix molt bé i té molt bona comprensió lectora, però li falta pràctica perquè a casa no parlen català. Em fa gràcia perquè li passa com a mi, s'emociona amb les noves paraules que va descobrint d'aquest meu parlar que em surt de l'ànima. I penso que he tingut sort, és intel·ligent i està motivada. S'enfada quan no li surt la ella, la ela geminada o la ics. Però mica en mica se'n va sortint. M'he adonat que li costen els temps verbals i tot sovint li faig preguntes perquè conjugui i em fa feliç quan veig que va millorant.

I voldria parlar-hi més, voldria ajudar-la perquè entenc que som responsables que la nostra llengua no es perdi. Hem d'ajudar les persones adultes que venen a Catalunya i no saben el nostre idioma. El Voluntariat per la llengua és una bona idea i una bona eina per apropar les persones al català.

La Lole ara està estudiant el B2 i ens ho passem pipa repassant les lliçons. A mi també m'ajuda, ja que refresco la gramàtica i l'ortografia. És doncs per a totes dues un win win. Quedem en una cafeteria on fem el cafè després de dinar i, és clar, sempre xerrem i riem.

I deixeu-m'ho dir: soc jo que n'estic més agraïda.

CARME PARRAMON. VOLUNTÀRIA

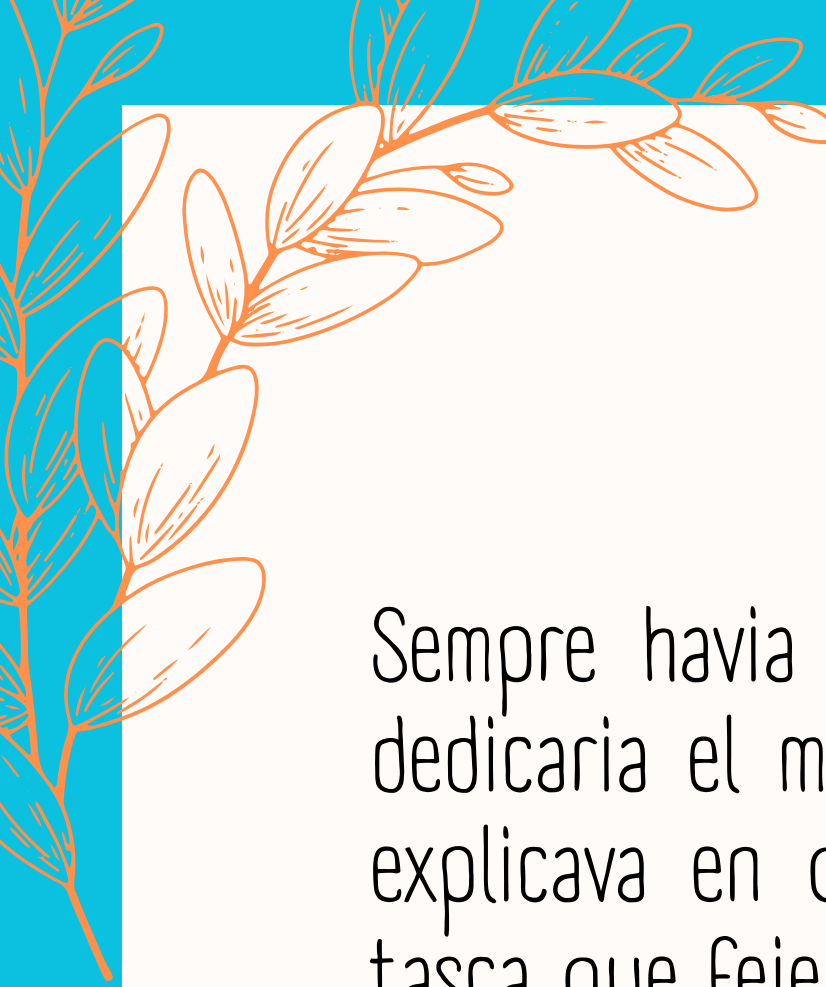
He començat aquest any com a voluntària per ser parella lingüística. De moment només he tingut una parella perquè hem anat renovant les 10 sessions. Som una parella ben peculiar: vàrem començar virtualment Lloret/Pamplona. Actualment la parella lingüística s'ha traslladat a viure a Girona fins al juny i les nostres converses virtuals han passat a ser presencials. Fem tota mena d'activitats per practicar el català: caminades, visites a museus, tast de vins al Foment... no ens falten ni temes ni activitats, hi ha molta diversitat.

Em fa gràcia que la meva parella lingüística m'estigui agraint contínuament que l'ajudi amb el seu aprenentatge de català. Dic que em fa gràcia, perquè a mi ella **m'està donant noves experiències molt gratificants.**

Estic molt contenta de participar en el VxL. Espero que puguem celebrar aquests 20 anys i molts més.

MONTSE PERNÍAS. VOLUNTÀRIA VIRTUAL/PRESENCIAL

Sempre havia pensat a fer un voluntariat, però no tenia decidit a què dedicaria el meu temps. Un matí, llegint el diari vaig veure un article que explicava en què consistia aquest programa de parelles lingüístiques i la tasca que feien. Ja ho tenia! M'hi apuntaria i a veure com anava.

La primera parella va ser amb una aprenenta de Sud-àfrica. Ens trobàvem en una cafeteria i, tot fent el tallat, parlàvem de coses quotidianes. Quan ens n'adonàvem ja havia passat l'hora. Vam anar fent trobades fins a final de curs.

Amb la segona parella, de parla castellana, fèiem passejades, però a causa de la pandèmia vam haver de continuar conversant virtualment. Arran de la Covid, vaig poder fer trobades virtuals amb dues parelles, aquesta i una d'Estats Units. Un cop recuperada la possibilitat de tornar a fer les trobades presencials, vaig continuar amb la parella de parla castellana i amb una altra del Perú, fins a final de curs. També vaig col·laborar en un taller de conversa, que em van proposar des del VxL, amb tres noies d'Ucraïna que estudiaven català al Centre de Formació d'Adults de Sant Narcís.

Actualment tinc una parella lingüística de Colòmbia. Ens trobem en un centre cívic, on hi ha una biblioteca pública de la qual som usuàries i aprofitem per llegir algun llibre i comentar-lo.

Només puc afegir que estic molt contenta d'aquesta experiència i de poder posar un granet de sorra per tal que la nostra llengua pugui seguir fent camí, que ja prou li costa. Ara per ara **tots els aprenents que he tingut la sort de trobar, valoren i estimen el català**, cosa que m'esperona a continuar participant en aquest voluntariat.

CORONA FERRER. VOLUNTÀRIA

Un moment de reflexió, SEGLE XXI

Comencem aquesta història recordant què passa a qualsevol persona que decideix anar-se'n a viure a Catalunya, en el meu cas a Girona, lloc on hem decidit construir una nova etapa de la nostra vida. Segur que a la maleta hem incorporat il·lusió, somnis, els nostres costums, la nostra cultura i un fort desig d'aconseguir adaptar-nos a la nova situació. La integració, com a meta i finalitat. La riquesa lingüística aporta llibertat. Catalunya i els catalans van decidir incorporar a la seva vida dues llengües, català i espanyol, riquesa cultural pròpia, tradicions i costums. Finalment, trobem que la història no canvia gaire, que la comunicació és clau per aconseguir la teva adaptació en aquesta nova etapa de la vida, que al principi res és fàcil, que t'acullen, t'acompanyen i t'ajuden a avançar. Se'n diu riquesa cultural i generositat, preàmbul que acompanya a la consecució de l'objectiu de tots dos a l'èxit.

Un sentiment de gratitud, una decisió intel·ligent

La riquesa lingüística aporta llibertat. **Els aprenents hem decidit incorporar a la nostra vida dues llengües, la pròpia i el català,** ampliant així la nostra riquesa cultural amb el coneixement de les seves tradicions, costums i donar la mateixa cosa que estiguin rebent, donant a conèixer la nostra riquesa cultural, transmetent-la als processos. Ens trobem construint noves relacions, fent nous amics, construint un futur. Estic segura que la millor contribució a la generositat que hem rebut dels catalans és afegir-hi una nova meta, que consisteix a fer-nos sentir també catalans. Se'n diu riquesa cultural. Molt de gust, benvingut a la meva vida. Gràcies per tot!

MARÍA CASTAÑAR JIMÉNEZ. APRENENTA

20 anys de voluntariat lingüístic

Fa anys que em preocupa la llengua catalana. Vaig estudiar en castellà (de fet vaig aprendre a escriure en català a la universitat) i em molestava que el català fos una llengua de segona i que els catalanoparlants fóssim sempre els que haguéssim de canviar de llengua. No ho acabava d'entendre.

Amb el pas dels anys, amb l'oficialitat de la llengua i la immersió lingüística, semblava que ens en sortiríem. Però hem perdut molta pistonada: som petits en un món global, estem dividits en unes autonomies que ens han separat més que no abans, tenim a casa nostra gent organitzada que ens vol acabar d'aixafar i la població arribada de fora s'ha multiplicat en els últims 20 anys. Molts motius per estar preocupats.

I no obstant això, no m'agrada queixar-me ni resignar-me. En el dia a dia crec que predico amb l'exemple fent servir el català en totes les situacions, sense imposar res, però sense deixar-me imposar. El respecte ha de ser mutu o no és respecte. I fa anys que vaig apuntar-me al programa del Voluntariat per la llengua perquè les persones que venen de fora venen a guanyar-se la vida, sovint desconeixen la nostra realitat lingüística i per descomptat no tenen la culpa que l'ús social del català hagi disminuït. **Només puc sentir gratitud pels que, sense una necessitat real, volen aprendre la nostra llengua.** He tingut diverses parelles: de Mèxic, Cuba, l'Argentina, i ara mateix, de Madrid (un noi d'ascendència basca que ni tan sols viu aquí). Només tinc cap a ells paraules d'admiració i em fa molta il·lusió ajudar-los. És el mínim que podem fer els que volem un país plural amb el català com a llengua comuna.

ENRIC CARRETER. VOLUNTARI VIRTUAL

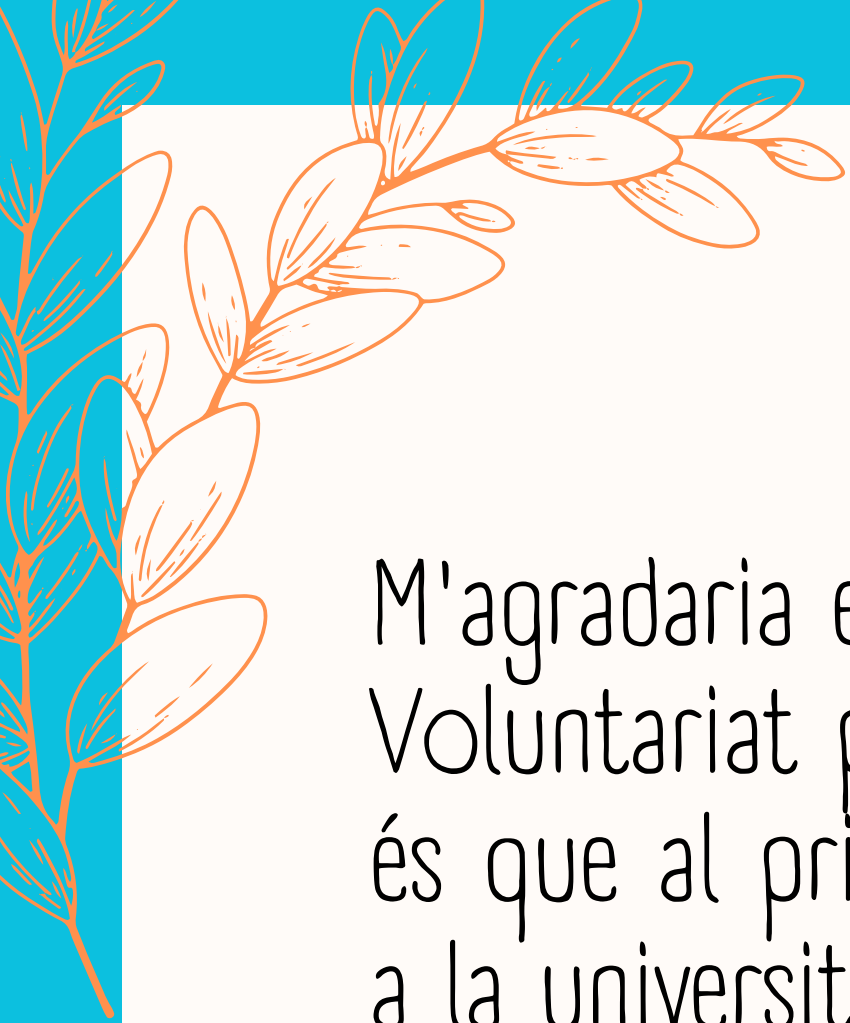

Aquí a Anglaterra no hi ha gaire consciència de la llengua catalana i no té cap presència pública, així que ningú del meu entorn entén perquè estic aprenent-la. Continuar estudiant aquesta llengua que em va encantar quan vaig viure a Catalunya m'agrada molt, però des que vaig tornar a casa meva, va ser una activitat força solitària fins a l'inici de la meva participació en aquest programa. **Les trobades que faig amb la meva voluntària em donen l'oportunitat de fer servir el català i puc sentir-me més còmode al parlar-lo i millorar-lo sense pressió.**

La majoria del contingut en català que he trobat en línia es centralitza en les polèmiques de l'ús del català, però amb la meva voluntària he pogut discutir diversos temes, des dels nostres interessos fins a les nostres vides personals, la qual cosa m'ha normalitzat l'ús d'aquesta llengua. També ha permès, però, el desenvolupament d'una amistat forta entre nosaltres que fa que em motivi encara més per a l'aprenentatge d'aquest idioma. Amb la seva ajuda generosa, m'ha recordat que aprenc les llengües per poder connectar amb la gent i no només per treure notes impecables. I per això, vull compartir el meu agraïment a ella i a les persones que treballen perquè aquest programa sigui possible.

ETHAN STOKES. APRENENT VIRTUAL

M'agradaria explicar una mica la meva experiència personal amb el Voluntariat per la llengua que he realitzat aquest any. La veritat és que al principi només estava interessada a obtenir crèdits per a la universitat. Buscava fer les hores necessàries de forma ràpida i divertida. El que no m'esperava era trobar-me amb un voluntariat que m'agradés tant.

Actualment, dedico dues hores setmanals a parlar amb el meu company i no són les hores que jo em pensava que serien "obligades" i poc interessants, sinó que són com les meves hores de descans de la universitat. El fet de parlar amb la meua parella lingüística m'ha donat un espai de confiança on puc parlar de mi mateixa i escoltar noves anècdotes i històries. No només això, sinó que a cada sessió **puc veure com la meua ajuda fa que el seu català sigui cada vegada millor, la qual cosa em fa molt feliç**. Sincerament, penso que he tingut molta sort de tenir el company que tinc i que puc ben dir que he fet un molt bon amic.

M'agradaria recomanar aquest voluntariat a totes aquelles persones tímides o amb ganes de conèixer gent, ja que és una gran oportunitat per aprendre i sortir del teu dia a dia.

Espero que aquest projecte compleixi molts anys més i que persones com jo puguin tenir aquesta experiència!

JOHANNA CASADO. VOLUNTÀRIA

Parlar amb la meua parella lingüística és com construir un espai-temps d'una hora lluny de la rutina i del meu país. Significa molt poder parlar una llengua que no podria practicar d'altra manera, una llengua que fa anys va entrar a la meua vida. A més a més, amb la meua parella la llengua és viva, és cultura perquè la conversa recorre per diversos temes (llibres, música, tradicions) i **això em permet, encara que sigui per una estona, de reviure moments i records de quan vivia a Catalunya.** La primera trobada és com una cita a la foscor, ja que tinc la curiositat de saber qui serà el voluntari. Després de la timidesa inicial, comencem a parlar i d'una conversa a l'altra tot esdevé fàcil i natural. Fins i tot parlem d'emocions i aspectes personals. Amb alguns voluntaris ens hem pogut trobar cara a cara i ha estat com trobar-se amb amics...I això és molt bonic!

Vull donar les gràcies a tots els voluntaris que he tingut fins ara perquè cadascun m'ha dedicat una part del seu temps i del seu ànim i, per cert, gràcies a la meua voluntària actual, preciosa com aquesta iniciativa del VxL.

MANUELA FE. APRESENTA VIRTUAL

20 anys de vida del Voluntariat per la llengua

A un aniversari rodó sempre li escau una celebració més florida i a mi m'agradarà molt col·laborar-hi amb aquest petit escrit. Abans de començar com a voluntària, sempre que sentia a parlar de les parelles lingüístiques pensava que era una manera molt maca d'acompanyar els nouvinguts en l'aprenentatge i en l'ús de la nostra llengua. **Penso que hem d'agrair als aprenents, en primer lloc, que vulguin aprendre la nostra llengua**, ja que molts nouvinguts ni ho intenten. En segon lloc, els hem d'agrair que facin l'esforç de voler-la parlar, tot i que a vegades es troben amb la dificultat afegida que molts catalans canvien a una altra llengua quan es troben davant d'una persona de fora. Per tant, davant d'aquesta bona predisposició i esforç dels aprenents, què podem fer els voluntaris si no és ajudar-los i donar-los un cop de mà?

Fa 2 anys que soc voluntària i m'he adonat que és una activitat que aporta beneficis tant a l'aprenent com al voluntari. Fins ara, he fet converses en català amb 4 aprenentes, totes dones, i la nostra manera de comunicar-nos sempre ha estat per videotrucada de Whatsapp. No ens hem trobat mai presencialment, però en tots els casos les nostres converses han estat directes i planeres. Com a voluntària, en les nostres converses sempre he intentat donar a conèixer el nostre país, els nostres costums, les nostres tradicions i he rebut amb gaudi coneixements d'altres països llunyans sobre com són i què fa la gent d'allà. Crec que aquestes converses enriqueixen els aprenents, però també els voluntaris en el mateix grau.

ESTRELLA VIÑAS. VOLUNTÀRIA

Fa dues setmanes que m'han assignat una parella lingüística i per la meva sort va ser en Xavier! És la persona més simpàtica, pacient, coneixedora i interessant que jo podia haver esperat en una parella lingüística. En només un parell de setmanes, hem parlat moltes hores tot passejant, anant en bici o fent cafès... En Xavi crea un ambient acollidor en el qual em puc sentir còmoda i que ajuda a fluir la conversa (encara que la meva sembli la conversa d'una nena de 5 anys!) Tot i així, d'alguna manera, vam aconseguir parlar de viatges, d'educació, de la crisi de l'aigua i molt de família, cultura i llengua (tot en català!). Crec que el meu nivell ha millorat moltíssim amb només aquestes converses. **Estic molt contenta d'haver trobat aquest recurs tan bo i estic molt agraïda a tots els que treballen per fer que el VxL funcioni.** Moltíssimes gràcies al Xavi i a tots els voluntaris: pel vostre temps, per la vostra passió i dedicació i per la voluntat de compartir la vostra cultura i llengua.

ANA STEPHENS. APRENENTA VIRTUAL/PRESENCIAL

Per a la meva meravellosa voluntària

Nosaltres vam començar a l'octubre. Jo estava una mica nerviosa abans de demanar un voluntari perquè no sabia qui em tocaria. Encara vaig posar-me una mica més nerviosa quan van dir-me el seu nom: Montse. De seguida em vaig sentir també molt contenta perquè hi havia algun català que volia parlar amb mi. Jo vivia a Pamplona i estava fent el curs B1.1 en línia; necessitava força l'ajuda d'un català voluntari per a millorar la llengua. Malgrat que havia viscut dos anys a Catalunya, mai havia parlat català i em feia vergonya.

Recordo la primera conversa. Va anar molt bé i vam parlar amb fluïdesa. Mai ens han faltat temes de conversa. Aquests mesos hem parlat de moltes coses, a vegades de temes proposats pel CPNL i d'altres, de coses més privades. Penso que ens entenem molt bé, la Montse i jo, i que he tingut molta sort de coincidir amb ella.

A més a més, hem tingut l'oportunitat de trobar-nos en persona al febrer, quan me'n vaig anar a viure a Girona. Ara fem les reunions aquí i sortim a passejar, fem una volta i una cervesa després. També anem a Lloret (el poble de la Montse) o a gaudir d'una visita guiada en català a Girona... i moltes més coses! **Vull aprofitar aquest escrit per dir-li a la meva parella "gràcies"**. També al programa VxL, per haver-nos posat en contacte i crear aquesta meravellosa iniciativa.

ESTHER ECHEVERRIA. APRENENTA VIRTUAL

Estic molt contenta de poder parlar de la meua parella lingüística. És una dona molt respectuosa i sempre és puntual. Parla molt, té moltes informacions sobre tot. Fa un mes que ens trobem i me'n beneficium molt. M'ha ajudat a descobrir diferents llocs de Girona, li puc preguntar o demanar qualsevol cosa, perquè ella sempre intenta ajudar-me i em deixa temps per respondre amb calma.

Sigui el que sigui el que li demani, que m'acompanyi a algun lloc, per exemple, no ho dubta i sempre m'anima. Cada dia m'ha trucat o m'ha enviat missatges per preguntar si estic bé. Si hi ha festes o tradicions catalanes me les explica. **He après molt sobre les tradicions de Catalunya, el menjar, la història i els costums.** De veritat, estic aprenent molt amb ella.

Des d'aquesta plataforma, m'agradaria agrair-li molt el seu temps. Ella ha estat la raó per canviar els meus pensaments negatius quan vaig venir aquí.
Gràcies "Rosa" . Moltes gràcies a vosaltres també!

SOUKAINA BOUNIF. APRENENTA

Tinc molt poca experiència en el camp del Voluntariat per a la llengua. La meva primera trobada va ser el divendres tretze de març de 2020, just el dia que va començar el llarg confinament per la pandèmia. Passats els mesos d'aturada, vaig començar de veritat l'octubre del 2021. En algun moment he tingut tres parelles, de diferent edat, sexe, procedència i nivell. Tots amb el mateix interès i objectiu: aprendre a parlar català de manera fluida. **Admiro la seva voluntat, la il·lusió i les ganes, perquè no sempre la seva situació és fàcil i còmoda.** Amb mancances i precarietat, horaris inestables, feina poc remunerada; i ells mantenen l'interès per poder fer la trobada el dia i hora que havíem quedat. Pregunten insistentment aquells temps verbals més difícils o aquella paraula que els sona estranya i impronunciable. Amb paciència, amb decepcions, caigudes i remuntades. Alts i baixos que es van guanyant a poc a poc. Amb ganes de participar, de continuar i de superar-se. I aquesta societat, que en lloc d'ajudar-los, els posa pals a les rodes, passant al castellà de manera sistemàtica. Si ningú canviés de llengua, tots seríem voluntaris, i que fàcil que ho tindrien! Em parlen, enyorats, de la seva família, de les festes, de les seves cultures, de les tradicions, de les seves creences, de la gastronomia. A vegades, tan diferent a les nostres. I així jo també aprenc, faig amics, viatjo sense moure'm, tasto els seus pastissos i participo en alguna celebració. I quin goig escoltar com parlen! Em fan sentir orgullosa per haver-hi posat el meu granet de sorra, encara que tot l'èxit sigui seu!

MARIA BOSCH. VOLUNTÀRIA

Avui dia en què les llengües majoritàries dominen molts aspectes de la vida quotidiana (economia, política internacional, cultura audiovisual) **és d'agrair que hi hagi persones interessades a parlar i entendre la llengua catalana.**

Les converses amb la parella lingüística desvetllen sensacions i actituds a dues bandes que a vegades estan adormides per les presses de la vida diària. N'esmento algunes: escoltar amb interès per entendre el sentit real de la idea exposada; parlar més a poc a poc i pronunciar clarament les paraules de la frase per intentar empatitzar, tot cercant punts de connexió.

Sento agraïment per les persones que mostren interès i s'esforcen per aprendre la llengua del país. Les nostres converses trenquen fronteres i estereotips; ens acosten i enceten un camí de confiança en un present i futur de bona entesa, respecte i convivència.

NEUS SAGUER. VOLUNTÀRIA

El Voluntariat per la llengua és un programa molt interessant sobretot per a nosaltres els estrangers! Ajuda molt a la integració i a l'intercanvi de coneixements i cultura. Per la meva experiència, la veritat és que **he millorat el meu català gràcies a la meva parella lingüística i els responsables del programa!** Abans, encara que l'entenia més o menys, el català, em costava molt parlar-lo. Ara, en canvi, puc tenir converses sense cap dificultat i sense vergonya.

Estic molt agraït a tots els voluntaris que fan molt bona feina per ajudar altres persones. Moltes gràcies per tot responsables i voluntaris!

SAÏD LAAROUSSI. APRESENT

He tingut molta sort. Vaig decidir reprendre el català que havia deixat deu anys enrere, i aquest cop prendre-m'ho seriosament, amb ganes, dedicant-m'hi i esforçant-m'hi conscientment. Estudiar i parlar. I per això vaig buscar ajuda, és clar. I va aparèixer la Carme, la meva voluntària per la llengua.

Sempre he sentit admiració, i a vegades fins i tot enveja, per les persones que fan tasques de manera desinteressada per l'altra gent, la qual cosa els comporta temps i esforç. I no em refereixo a una ajuda puntual en un moment precís. Em refereixo a una obligació constant, una dedicació i entrega a una causa desinteressada i altruista. Comparteixen el seu temps i, en aquest cas, també els seus coneixements.

La Carme se sent emocionada quan m'ajuda, perquè vol que el català no es perdi, que sigui una llengua viva. Està molt orgullosa de la seva llengua, de la seva cultura i vol transmetre'm aquest sentiment... i ho està aconseguint.

Ella m'ajuda cada dimarts a parlar sense vergonya aquesta nova llengua que vull aprendre. Xerrem i riem mentre prenem cafè....I així cada setmana. **Admiro la seva generositat i li agraeixo el seu temps.** I repeteixo el mateix que he dit al principi d'aquest text: he tingut molta sort!

DOLORES HERNÁNDEZ. APRENENTA

TOT CONVERSANT...

- Com és que t'has fet voluntària del programa VxL?
- Per moltes raons. D'entrada **m'estimo la llengua catalana i m'agrada saber que puc facilitar el seu aprenentatge a algú.**
- A la gent li interessa més aprendre altres llengües d'ús internacional, no?
- Home, és clar, conèixer un idioma internacional és molt útil, però parlar la llengua del país és fonamental per apropar-se a la seva cultura, per entendre la seva història, per accedir a nous espais de relació, per sentir-se arrelat al territori...
- Et deu suposar un esforç, això de ser voluntària!
- Doncs no, hi trobo un munt d'avantatges. Són converses informals i relaxades. Coneixes persones i fas bones amistats. M'enriqueix conèixer altres realitats i intercanviar experiències.
- Et veig molt convençuda...
- Sí, i em plau trobar-me amb persones que han decidit d'incorporar el català en les seves activitats quotidianes, és així com s'aconsegueix donar-li vida.
- Ep, que jo també vaig aprendre força el gal·lès quan vaig ser a Cardiff!
- Magnífic! Una llengua, un tresor!
- Em va anar molt bé de cara a la feina.
- Doncs, saps què? Jo tinc una parella lingüística que viu a Itàlia i no necessita el català, però va estar uns anys a Catalunya i ara li agrada practicar-lo per no perdre l'idioma.
- Em trec el barret! Si existís un VxL per practicar el gal·lès...
- Estàs de sort! Allà existeix un programa inspirat en el VxL.
- Caram noia! Aquesta sí que és bona!
- Doncs te'n dic una altra: ara se celebren els 20 anys de l'existència del Voluntariat per la llengua!
- Fas bé de dir-m'ho, no n'estava al cas. Em fas venir ganes d'apuntar-m'hi!

ROSA MARIA DE ROSA. VOLUNTÀRIA VIRTUAL

La meva experiència és curta, fa només un any que estic en el Voluntariat de la llengua, però ja he tingut la sort de compartir trobades amb diferents aprenents. **És molt d'agrair que hi hagi persones que** davant les dificultats que representa aprendre una nova llengua d'adult, així com amb la competència que tenim amb el castellà, **decideixin voler conèixer i utilitzar la nostra llengua.**

Els aprenents que he tingut han estat molt diferents els uns dels altres, ja que cadascun d'ells porta la seva motxilla. Venen de països diferents i les seves circumstàncies són molt variades, però, en qualsevol cas, tots s'han mostrat molt interessants a conèixer la llengua i he establert una bona relació amb tots ells.

En general, he observat que els aprenents solen tenir un cert nivell cultural i que hi ha casos en què aquests tenen interès a voler aprendre i millorar el català, però en altres casos el seu interès ve donat per l'exigència d'assolir un nivell de català per accedir a algun curs, formació o plaça en la qual es sol·licita aquesta certificació.

Desitjo que els aprenents ens ajudin a poder mantenir aquest tresor que tenim per a les generacions futures.

CARLES SERRA. VOLUNTARI

La meva experiència amb el Voluntariat per la llengua és recent. Si bé visc a Catalunya des de fa 18 anys, mai m'he apropat tant al català com quan he començat a transitar per aquest camí tan enriquidor, dirigida i acompanyada en tot moment per l'equip del Voluntariat per la llengua. Moltes vegades es creu que la gent que ve de fora, si no aprèn o utilitza el català, és perquè no ho vol o per manca d'interès. Crec que això no és del tot cert. Entenc que s'imposen unes prioritats, com el treball, la llar, els fills i aquest creixement personal, com és aprendre una nova llengua, la llengua del lloc on visc, passa, irremeiablement, a un segon pla, a un "quan tingui temps..." Per això, **la nostra bandera són els aprenents**; ells per si sols són la millor publicitat, no només per la seva implicació amb la llengua, sinó per l'esforç personal per sortir de la zona de confort, per superar la vergonya, la por als nous reptes i per contribuir així a la continuïtat del català, com a llengua, com a cultura i com país integrador.

PATRICIA OSORIO. ABANS APRESENTA, ARA VOLUNTÀRIA

Des que vam començar les trobades amb el nostre voluntari, ens resulta més fàcil parlar català. El seu gran interès pels nostres temes comuns ens motiva i amb cada trobada no només aprenem paraules catalanes, sinó que entenem el que es parla sense traduir a la nostra llengua. Estem molt contents de formar part d'aquest programa i esperem que continuï durant molt de temps. El nostre voluntari és perfecte i ens agrada molt treballar amb ell.

MARIE-LOUISE HAGEN I ADRIAN KHUN. APRENENTS VIRTUALS

Em dic Dalni Herbas i soc Boliviana. Fa tres anys i mig que visc a Catalunya. Quan vaig arribar m'era molt difícil comunicar-me amb la gent, ja que ningú em parlava en català. Després quan vaig conèixer més gent se'm feia difícil entendre-la i per això vaig fer el primer curs de català. A les classes vaig aprendre molt, però encara no aconseguia fer converses llargues amb amistats, ni tampoc a la feina.

Quan em van indicar que podria tenir una parella lingüística per aprendre una mica més el català, això va canviar la meua vida! La Maria Bosch és la meua voluntària i a part de la llengua apreng sobre la cultura i la manera correcta de dir les coses. M'ensenya molt més del que em pensava i gràcies a ella puc tenir converses llargues amb gent gran i amb persones que parlen el català. **Ara, gràcies a ella, em sento part de Catalunya i em sento part d'aquesta cultura. Gràcies!**

DALNI HERBAS. APRESENTA

Fa més d'un any que faig converses amb la meva voluntària. El procés va ser molt fàcil. Vaig contactar amb el VxL, em van respondre de seguida i després la voluntària em va contactar, tot molt ràpid!

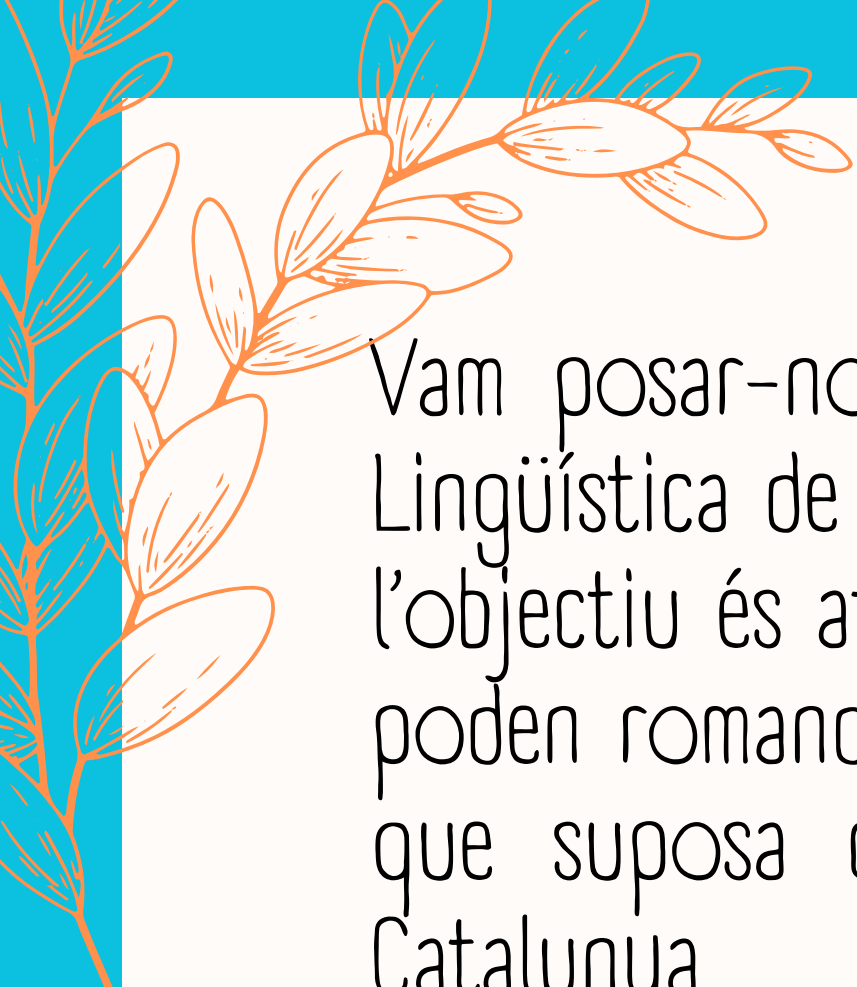
La Dolors, la meva voluntària, és molt maca i m'ajuda moltíssim. És pacient, sap escoltar, em dona paraules quan m'encallo, em corregeix quan cal i m'explica coses de llengua i cultura. Podria ser professora! A més a més, té un gran sentit de l'humor i riem molt durant les converses. Parlar amb ella és un plaer, no només una manera de practicar la llengua.

Les converses amb la Dolors han estat clau per millorar la meva fluïdesa i la meva comprensió oral. Quan vam començar el meu nivell era A2 com a màxim i ara crec que estic al B1.

En resum, no podria estar més feliç amb les converses. Va ser una molt bona decisió i ho recomano a tothom. Agraeixo un munt el temps i dedicació de la Dolors i vull continuar amb les trobades, és clar!

MALENA ABAD. APRESENTA VIRTUAL

Vam posar-nos en contacte amb el Consorci per a la Normalització Lingüística de Girona, perquè formem part d'una entitat que, tot i que l'objectiu és atendre persones en situació de dependència física que no poden romandre al seu domicili per diferents causes, aprecia la riquesa que suposa comptar amb una llengua pròpia com és el català a Catalunya.

La Fundació Llars de l'Amistat Cheshire gestiona centres d'atenció a persones amb grans discapacitats físiques. Sovint la discapacitat posa les persones ateses en situació de receptores passives d'ajuda. La cadira de rodes que utilitzen sol impedir poder valorar les capacitats que evidentment tenen i que els permeten ser donants d'ajuda. Aquest canvi de paradigma és important pel reconeixement, l'autoestima i la valoració personal. Tenir una forma de contraprestació a l'ajuda que durant tota la seva vida han rebut, possibilita la realització i la satisfacció personal.

Per tant, tot i tenir la dificultat afegida que els nostres residents (possibles voluntaris) els costa desplaçar-se, al 2007 vam posar-nos en contacte amb el programa de Voluntariat per la llengua per tal de col·laborar-hi, perquè pensem que encaixa perfectament amb la necessitat de visibilitzar aquestes capacitats que indefectiblement tenen les persones ateses a la Llar Oxalis.

El programa contribueix a desenvolupar un aspecte de la personalitat que al llarg de la seva vida no ha estat interpellat: les capacitats. Poder passar de l'ajuda'm al → jo ajudo (en aquest cas, a parlar millor el català) és el que el VxL facilita buscant una parella lingüística amb qui practicar la nostra llengua. **El resultat no pot ser més que satisfactori i positiu.**

SÍLVIA FÀBREGAS. DIRECTORA DE LA LLAR OXALIS

